

[Wilhelm.]

hedsforlig bliver Gammel Kongevej-eksemplet netop det normale. Der vil blive udstykket i stor stil. Vurderingerne vil stige, og så stiger også huslejen, og folk, især de økonomisk svageste, tvinges ud. Så kan forligspartierne nok så meget råbe op om, at lejernes uopsigelighed skal respekteres, at ingen kan tvinge dem til at flytte og alt det dér, men det er jo underforstået, hvis de kan betale efter en nyvurdering, en ny huslejestigning på 70, 80, måske 100 pct. oven på den afsindige stigning, de fik for mindre end et år siden. Og hvor flytter de nu hen? Der bliver jo praktisk taget ingen udlejningslejligheder ledige, for når de bliver ledige, skal de sælges som ejerlejligheder, og dem på Gammel Kongevej 115 koster rundt regnet 300.000 kr. stykket. Med skattefordelen betyder det, at en familie med stor indtægt kommer til at sidde for ca. 2.000 kr. om måneden, men for pensionister, hvis man overhovedet vil tillade sig at nævne det eksempel, for det er jo umuligt, for pensionister ville det blive en husleje på over 3.000 kr. pr. måned.

Må jeg i den forbindelse spørge boligministeren: agter han fortsat at tolerere, at udlejningslejligheder vurderes 20-25 pct. højere og derved får en klækkelig huslejeforhøjelse, blot fordi ejendommen udstykkes? Det har jeg spurgt om i udvalget. Det eneste svar, jeg har fået, er, at sådan er det. Det er tallene, de er korrekte. Men tolererer man det, og vil man fortsat tolerere det? Dette, at det forholder sig sådan, er jo oven i købet blevet brugt som argument for det dér ågertillæg på de 25 pct.

Socialdemokratiets knæfald for de borgerlige i denne sag — og lad mig tilføje, at det er et knæfald, for hvor meget end boligministeren prøver at vende det, så havde socialdemokratiet vetoret, eftersom de selv har sagt, at dette strider mod boligforliget — dette knæfald er så meget mere alvorligt, som det er meget vanskeligt at rette op nogen sinde, i det mindste inden for dette systems rammer.

I løbet af få uger kan der udstykkes op mod et par hundrede tusinde lejligheder, og selv om de naturligvis ikke bliver solgt i det tempo, så har udstykningen gyldighed og vil normalt blive respekteret, også selv om man senere skulle finde på at sætte en stopper for

denne dybt asociale trafik. Således respekterer man stadig væk de udstykninger, der blev foretaget frem til 1970, selv om de i dag ville være ulovlige. Men det betyder jo, at man i realiteten har umyndiggjort vælgerne, og det viser klart, hvor falsk det er, når man altid søger at kanalisere vælgerharme eller vælgerønsker ind i parlamentariske kanaler. For lad os nu tænke os, at det store flertal af vælgerne ved næste valg klart ville tage afstand fra dette forlig — og det har de al mulig god grund til — og endda kræve det ophævet, så ville forligets ophavsmænd sammen med husejerne stå stærkt på, at det ikke kan lade sig gøre, for det ville være et indgreb i den private grundlovssikrede ejendomsret. Sådan fungerer nemlig den borgerlige grundlov. Lejerne kan man stjæle fra, som man gør det her. Arbejderne kan man stjæle fra. Med et pennestrøg kan man tage milliarder af kroner fra lejerne og forære dem til ejerne. Det beskytter grundloven ikke imod. Men hvis et nyt flertal skulle finde på at kræve bare en del af det stjålne tilbagebetalt, så ville det straks få at vide, at det er i strid med grundloven.

Vi har ingen illusioner om, at dette her kan bekæmpes parlamentarisk, men for at det dog skal være sagt i tide, og det vil sige allerede inden foræringen til ejerne formelt er vedtaget, skal det siges her, at vi vil arbejde for, at foræringen tilbagekaldes. Det må især blive ude omkring, men skulle der nogen sinde give sig en lejlighed herinde, så vil vi medvirke til, at disse udstykningstilladelser annulleres med tilbagevirkende kraft. Så er det sagt.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg har ikke forfærdelig mange bemærkninger til de mange tillægsord, der har lydt her fra talerstolen fra de 3 ordførere fra henholdsvis SF, kommunisterne og VS, men der er dog et par bemærkninger, som jeg synes ikke må stå uimodsigende.

Først den generelle betragtning, der er gået igennem, om, hvem det er, der har svigtet lejerne i denne sag, og hvor det er, der er sket knæfald, og hvor der ikke er sket knæfald. Jeg vil godt klart markere én gang til, at var socialdemokratiet ikke gået positivt ind i disse forhandlinger, var det oprindelige forslag fra de radikale blevet gennemført